

Sygn. akt I C 100/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Danuta Kozikowska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2021 r. w Kwidzynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. L.

przeciwko (...) S.A. z/s w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w S. na rzecz powoda T. L. kwotę 27.162,65 zł (dwadzieścia siedem tysięcy sto sześćdziesiąt dwa złote 65/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06 lutego 2021r.do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z/s w S. na rzecz powoda T. L. kwotę 5.722,68 zł (pięć tysięcy siedemset dwadzieścia dwa złote 68/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
4. zwraca pozwanemu (...) S.A. z/s w S. kwotę 900,00zł(dziewięćset złotych 00/100) tytułem części nie wykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 100/21

UZASADNIENIE

Powód T. L. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. z kwoty 29.380,73 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 4 września 2020 r. wskutek wypadku drogowego, którego sprawcą był posiadacz pojazdu mechanicznego marki R. o nr rej. (...) ubezpieczony w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z (...) S.A. nr (...) uszkodzeniu uległ pojazd marki M. o nr rej. (...), nr (...), będący własnością powoda T. L.. W dniu 5 września 2020 r. powód zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego. Wysokość czynszu za każdy dzień najmu pojazdu została ustalona na kwotę 110,00 zł. W dniu 9 września 2020 r. powód dokonał zgłoszenia szkody wynikającej ze zdarzenia. Pozwany ustalił koszt naprawy pojazdu na kwotę 38.920,80 zł. Pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie i w dniu 1 października 2020 r. dokonał wypłaty odszkodowania w kwocie wynikającej ze sporządzonego przez siebie kosztorysu. W dniu 12 października 2020 r. powód zakończył najem pojazdu zastępczego, którego koszt wyniósł łącznie 4.180,00 zł. Technologiczny okres

najmu wynosił 15 dni roboczych. Po otrzymaniu akt szkody powód zlecił (...) sp. z o.o. sporządzenie prawidłowej kalkulacji naprawy pojazdu obejmującej wszystkie powstałe w wyniku zdarzenia uszkodzenia pojazdu oraz wyceny wartości rynkowej pojazdu. Kalkulacja ta opiewała na kwotę 63.347,62 zł, natomiast wartość rynkowa pojazdu sprzed wystąpienia szkody została określona na 67.300,00 zł. Powód poniósł koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji w kwocie 300,00 zł. Pismem z dnia 17 listopada 2020 r. w dniu powód złożył reklamację i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 28.906,82 zł. W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany w całości podtrzymał stanowisko dotyczące wysokości przyznanego odszkodowania.

Powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się następujące należności:

- 24.426,82 zł – prawidłowo określona wielkość szkody, wynikająca z różnicy pomiędzy prawidłowo oszacowanym kosztem naprawy pojazdu wynikającym z kalkulacji naprawy nr (...) sporządzonej przez (...) sp. z o.o. opiewającej na kwotę 63.347,62 zł a wypłaconą bezsporną kwotą odszkodowania w wysokości 38.920,80 zł;
- 434,73 zł – skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 24.426,82 zł od dnia 10 października 2020 r. do dnia 2 lutego 2021 r.
- 4.180,00 zł – koszt związany z najmem pojazdu zastępczego przez okres 38 dni, wynikający z umowy najmu pojazdu w wysokości 110,00 zł za każdy dzień najmu pojazdu zastępczego;
- 300,00 zł – koszt związany ze sporządzeniem na zlecenie powoda prywatnej ekspertyzy (kalkulacji naprawy pojazdu nr (...) i określenia wartości pojazdu nr (...)), analizy dokumentacji fotograficznej i akt szkody przez (...) sp. z o.o. wynikający z faktury VAT nr (...) z dnia 16 listopada 2020 r.
- 39,18 zł – skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 4.480,00 zł, tj. zsumowanego kosztu najmu pojazdu zastępczego oraz prywatnej ekspertyzy od dnia 8 grudnia 2020 r. do dnia 2 lutego 2021 r.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych

W uzasadnieniu wskazał, że nie kwestionuje okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego i własnej odpowiedzialności jako ubezpieczyciel OC sprawcy, jednakże jego zdaniem pozew w niniejszej sprawie jest niezasadny. Pozwany podkreślił, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne w sposób rzetelny, a dokonana wnikliwa analiza całokształtu sprawy skutkowałą wypłatą odszkodowania za naprawę pojazdu w odpowiedniej kwocie. Kwestią sporną w niniejszym postępowaniu jest okres najmu pojazdu zastępczego. Poszkodowany powód wynajął pojazd zastępczy, przy czym w ocenie pozwanego okres najmu trwał zbyt długo. Pozew nie zawiera żadnego dowodu mogącego uzasadniać tak długie korzystanie przez powoda z pojazdu zastępczego. Ponadto powód nie złożył żadnej dokumentacji dotyczącej naprawy swego pojazdu. Pozwany wzywał powoda do uzupełnienia dokumentacji związanej z najmem pojazdu zastępczego, co nie wywołało u powoda żadnej reakcji. W tym stanie rzeczy pozwany nie wydał w postępowaniu likwidacyjnym decyzji co do roszczeń związanych z najmem pojazdu zastępczego. Pozwany wskazał nadto, iż spór w sprawie oscyluje także wokół kwoty należnego odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki M.. Pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone na etapie postępowania likwidacyjnego. W toku przedmiotowego postępowania zlecił sporządzenie stosownej kalkulacji naprawczej, na podstawie której określił wysokość należnego odszkodowania. Kalkulacja została sporządzona w systemie kalkulacyjnym, na bazie protokołu oględzin pojazdu przy uwzględnieniu realnych kosztów za prace blacharsko – lakiernicze. W związku z powyższym pozwany zakwestionował zasadność żądania powoda w zakresie wypłaty wyższej kwoty tytułem odszkodowania. Pozwany wyszedł naprzeciw oczekiwaniom powoda i zaproponował dokonanie naprawy w jednym z warsztatów należących do grupy współpracującej z pozwanym za kwotę wskazaną w wykonanym kosztorysie. Propozycja ta zawierała między innymi 8 % rabat od całości kosztów naprawy. Poszkodowany powód nie wykazał żadnego zainteresowania skorzystania z tej możliwości redukcji kosztów naprawy. Zdaniem pozwanego poszkodowany może naprawić swój pojazd za ile chce, ale tylko uzasadniona część kosztu będzie stanowiła szkodę. Powód winien w procesie likwidacji szkody współpracować z pozwanym oraz podejmować działania ukierunkowane na minimalizację szkody. Pozwany

wskazał, że złożony przez powoda kosztorys świadczy jedynie o tym, że da się naprawić auto drożej, a koszty naprawy wynikające z kalkulacji powoda przekraczają wartość pojazdu w dniu szkody, co czyni ją nieopłacalną. Gdyby przyjąć hipotetycznie prawidłowość kosztów naprawy według kalkulacji powoda, to wówczas szkoda musiałaby zostać rozliczona jako całkowita. Powód naprawił auto za kwotę mniejszą niż wynikająca ze złożonej przez niego wyceny, zaś w ocenie pozwanego odszkodowanie nie powinno być wyższe niż kwota faktycznie na naprawę wydatkowana. Pozwany podniósł także niezasadność żądania w zakresie kwoty wydatkowanej przez powoda na sporządzenie kosztorysu naprawy. Ten wydatek był zbędny a jego celem jest wyłącznie potwierdzenie niespornej okoliczności, iż da się naprawić auto drożej niż w kosztorysie pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04 września 2020 r. o godzinie 16:54 na drodze wojewódzkiej nr (...) w okolicy miejscowości S. doszło do kolizji drogowej. Powód T. L. prowadzący pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na skrzyżowaniu z drogą podporządkowaną został uderzony od tyłu przez wyjeżdżający z drogi podporządkowanej samochód osobowy marki R. (...) nr rejestracyjny (...). Sprawca kolizji został ukarany mandatem karnym.

/dowód: akta postępowania likwidacyjnego na płycie CD – k. 22, 104, zeznania powoda T. L. – k. 120 verte – 121 verte/

Powód w okresie od 5 września 2020 r. do 12 października 2020 r. wynajmował pojazd zastępczy marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) od K. L.. Wysokość czynszu za każdy dzień najmu pojazdu został ustalony na kwotę 110 zł.

/ dowód: umowa najmu pojazdu – k. 24 – 25, 85 – 86, protokoły przekazania pojazdu – k. 26, 45, 87,88/

Sprawca kolizji miał zawartą umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w S., nr polisy (...).

Powód w dniu 9 września 2020 r. zgłosił szkodę pozwanemu, który wszczął postępowanie likwidacyjne, nadając szkodzie numer (...).

Decyzją z dnia 28 września 2020 r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 38.920,80 zł brutto.

Pozwany w dniu 01 października 2020 r. przełał odszkodowanie w kwocie 38.920,80 zł na rzecz powoda.

Pełnomocnik powoda w dniu 17 listopada 2020 r. wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 28.906,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 9 października 2020 r. do dnia zapłaty. Powyższą kwotę powód ustalił w oparciu o kalkulację naprawy nr (...) sporządzoną przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Koszt sporządzenia kalkulacji wyniósł 300,00 zł brutto.

Pozwany w decyzji z dnia 16 grudnia 2020 r. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

/dowód: akta postępowania likwidacyjnego na płycie CD – k. 22, 104, potwierdzenie ochrony ubezpieczeniowej z portalu internetowego Ośrodka Informacji Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego – k. 23, decyzja pozwanego z 2020-09-28 – k. 42, potwierdzenie przelewu – k. 43, kalkulacja naprawy nr (...) – k. 46 – 55, 77 – 84, faktura numer (...) – k. 66, 89, wezwanie do zapłaty – k. 67 – 68, decyzja pozwanego z dnia 2020-12-16 – k. 73 – 74/

Niezbędny i celowy koszt naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w celu doprowadzenia go do stanu przed wystąpieniem szkody, przy uwzględnieniu części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu, średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych na rynku lokalnym (100 zł netto za prace mechaniczne i blacharskie oraz 100 zł netto za prace lakiernicze), wieku pojazdu i zakresu naprawy ekonomicznie uzasadnionego wyniósł 63.033,00 zł.

Wartość przedmiotowego pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody wynosiła 70.400 zł brutto.

Okres najmu pojazdu zastępczego konieczny i niezbędny do dokonania naprawy pojazdu powoda wnosił 18 dni roboczych.

/ **dowód:** opinia biegłego sądowego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych P. L. – k. 123 – 136, opinia uzupełniająca – k. 155 – 164/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie dokumentów prywatnych zawartych w aktach niniejszej sprawy oraz aktach postępowania likwidacyjnego na płycie CD. Dokumenty te nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Ponadto Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom powoda K. L. co do stanu pojazdu przed szkodą, okoliczności zawarcia przez powoda umowy najmu pojazdu zastępczego, sposobu korzystania z tego pojazdu oraz okoliczności naprawy samochodu po kolizji. Zeznania te były spójne i wewnętrznie niesprzeczne, a ponadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku niniejszego postępowania. Brak jest zatem podstaw, aby zeznania te uznać za przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania.

Sąd pełen walor dowodowy przyznał również opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych mgra inż. P. L.. Wyżej wskazana opinia w ocenie Sądu została sporządzona w sposób profesjonalny i rzetelny przez osobę, której wiedza, kwalifikacje i umiejętności zawodowe nie budzą wątpliwości, a ponadto zawiera logiczne i należycie umotywowane wnioski. Do opinii tej powód ani pozwany nie wnieśli zarzutów, a zatem strony postępowania nie kwestionowały jej treści. Na wniosek powoda biegły sporządził jednakże opinię uzupełniającą, w której określił wartość rynkową pojazdu sprzed wystąpienia szkody. Ustalenia tej wartości było bowiem niezbędne dla oceny charakteru szkody powstałej w pojeździe powoda. Do opinii uzupełniającej strony również nie wniosły zarzutów.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny co do faktu zaistnienia szkody w pojeździe marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku zdarzenia z 04 września 2020 r. oraz co do winy kierowcy ubezpieczonego u pozwanego za spowodowanie zdarzenia.

Kwestie sporne w niniejszej sprawie sprowadzały się do ustalenia wysokości kosztów niezbędnych do naprawienia uszkodzeń przedmiotowego pojazdu celem doprowadzenia do stanu sprzed kolizji, a także do oceny zasadności roszczeń powoda dotyczących zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz sporządzenia prywatnej kalkulacji kosztów naprawy.

Wobec uiszczenia w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowania w kwocie 38.920,80 zł w dniu 01 października 2020 r. przyjąć należy, iż pozwany nie zakwestionował skutecznie swojej odpowiedzialności co do zasady.

Badając zasadność roszczenia dochodzonego pozwem co do wysokości zauważyć należy, że biegły P. L. w sporządzonej przez siebie opinii wyliczył koszt naprawy na 63.033,00 zł, przy zastosowaniu stawek robocizny w wysokości 100 zł netto za prace blacharsko i mechaniczne i 100 zł za prace lakiernicze (będących przeciętnymi wartościami stosowanymi przez zakłady blacharsko – lakiernicze poza siecią ASO działające na terenie S. i okolic w okresie powstania szkody, tj. we wrześniu 2020 roku) oraz części zamiennych nowych (oryginalnych – OE) oferowanych przez producenta pojazdu we wrześniu 2020 r.

Biegły ustalił również, że wartość rynkowa pojazdu powoda marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w stanie nieuszkodzonym na rynku polskim na dzień szkody z dnia 04 września 2020 r. wynosiła brutto 70.400 zł. W pojeździe powoda nie wystąpiła zatem szkoda całkowita, ponieważ koszty naprawy pojazdu przy zastosowaniu do naprawy części oryginalnych nie przekraczają wartości rynkowej pojazdu nie uszkodzonego w dniu szkody.

Powodowi należy się zatem od pozwanego odszkodowanie w wysokości 63.033,00 złotych. Pozwany w dniu 01 października 2020 r. przelał na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 38.920,80 zł, zatem powód aktualnie może skutecznie domagać się zapłaty pozostałej kwoty 24.112,20 zł (63.033,00 zł – 38.920,80 zł), jak również odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty naliczanych od dnia 10 października 2020 r. (dnia następującego po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody pozwanemu) do dnia 02 lutego 2021 r. Jak ustalił Sąd przy użyciu kalkulatora odsetek ustawowych, łączna kwota odsetek należnych za wyżej wskazany okres wynosi 418,03 zł.

Powód domagał się również zasądzenia od pozwanego kwoty 4.180,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego przez okres 38 dni.

Wyżej wskazana kwestia była przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, który w uchwale Izby Cywilnej z dnia 13 marca 2020 r., sygn. akt III CZP 63/19 wskazał, że zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym. W uchwale Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt III CZP 5/11 wskazano, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Natomiast w uchwale Izby Cywilnej z dnia 15 lutego 2019 r., sygn. akt III CZP Sąd Najwyższy wskazał, że odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione przez poszkodowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi poszkodowany lub osoba trzecia.

Koszty wynajmu samochodu zastępczego jako koszty poniesione w związku z utratą przez poszkodowanego możliwości korzystania z własnego samochodu niewątpliwie wchodzi w zakres szkody. Rekompensata tych kosztów przez ubezpieczyciela ma na celu wyeliminowanie negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu i obejmuje rzeczywisty okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania ze swojego pojazdu uzasadniony koniecznym i niezbędnym w okolicznościach danej sprawy okresem jego naprawy. Nie ogranicza się do czasu technologicznej naprawy, lecz obejmuje wszystkie obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy, na przykład możliwości organizacyjne warsztatu naprawczego, obłożenie zamówieniami, dni wolne od pracy, oczekiwanie na części, przekazanie pojazdu do naprawy i jego odbiór oraz czynności ubezpieczyciela w toku likwidacji szkody.

Pozwany nie kwestionował stawki najmu pojazdu zastępczego w wysokości 110 zł dziennie wynikającej z umowy z dnia 5 września 2020 r. Kwestionował natomiast czas trwania wynajmu, podnosząc, że czas ten został zawyżony przez powoda.

Jak wynika z opinii biegłego P. L., czas naprawy pojazdu składa się z czasu naprawczego (technologicznego) oraz czasu okołonaprawczego (pomocniczego, likwidacyjnego, organizacyjnego). Czas naprawczy obejmuje 65,4 rbg prac mechanicznych i blacharskich oraz 18,8 rbg prac lakierniczych, tj. łącznie 84,2 roboczogodziny, a przy uwzględnieniu czasu przygotowawczego i czasu dodatkowego (socjalnego) ok. 135 rbg.

Natomiast na czas okołonaprawczy zgodnie z opinią biegłego składały się czas na przyjęcie i odbiór po naprawie (3 rbg), czas oczekiwania na oględziny oraz na stosowną kalkulację i inne niezbędne dokumenty (3 dni robocze) oraz czas oczekiwania na części zamienne (3 dni robocze).

Ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na okres czasu naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyniósł zatem ok. 18 dni roboczych $[(134,72 + 3 + 3 + 3) : 8]$. Doliczając do tego czasu naprawy dni wolne od pracy w ilości łącznie 3 dni (niedziele), powodowi należy się zatem zwrot poniesionych kosztów w wysokości 2.310 zł (21 x 110 zł).

Wskazać trzeba, że odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować również koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., sygn. akt III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117). W skład szkody ubezpieczeniowej wchodzi wydatki i koszty związane ze zdarzeniem wywołującym szkodę. Ocena, czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne.

Sąd uwzględnił w całości roszczenie powoda o zapłatę kwoty 300,00 zł tytułem kosztów związanych ze sporządzeniem na zlecenie powoda prywatnej ekspertyzy (kalkulacji naprawy pojazdu nr (...) i określenia wartości pojazdu nr (...)), analizy dokumentacji fotograficznej i akt szkody przez (...) sp. z o.o. wynikający z faktury VAT nr (...) z dnia 16 listopada 2020 r. Wydatek ten został przez powoda udokumentowany fakturą VAT numer (...) z dnia 16 listopada 2020 r. (k.66) i pozostawał w adekwatnym związku przyczynowo - skutkowym ze szkodą. Poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne.

Wobec tego, Sąd uznał, iż ten wydatek pozostawał w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 04 września 2020 r.

Powodowi należy się również zwrot odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 2.310 zł (ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu) oraz kwoty 300,00 zł (koszt prywatnej ekspertyzy) naliczanych od dnia 08 grudnia 2020 r. do dnia 02 lutego 2021 r. Jak ustalił Sąd przy użyciu kalkulatora odsetek ustawowych, łączna kwota odsetek należnych za wyżej wskazany okres wynosi 22,42 zł.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd w punkcie 1. na podstawie art. 13, 14 ust. 1, 34 i 36 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst ujednolicony Dz.U. z 2021 r., poz. 854) w zw. z art. 436 § 2 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 27.162,65 złotych, na którą to kwotę składały się odszkodowanie w wysokości 24.112,20 zł, skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty odszkodowania w wysokości 418,03 zł, zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w wysokości 2.310 zł plus zwrot kosztów związanych ze sporządzeniem na zlecenie powoda prywatnej ekspertyzy w wysokości 300 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie od kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz kosztów ekspertyzy w wysokości 22,42 zł. Sąd zasądził także dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. od 06 lutego 2021 roku do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił na podstawie w/w przepisów jako niezasadne, o czym orzeczono w punkcie 2. Oddalenie powództwa obejmowało wskazane przez powoda w pozwie koszty naprawy, koszty najmu pojazdu zastępczego oraz odsetki od kwot, które nie znalazły potwierdzenia w opinii biegłego jako wydatki ekonomicznie uzasadnione.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

Powód w toku postępowania poniósł koszty w łącznej wysokości 6.587 zł, na które składały się opłata od pozwu w kwocie 1.470 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 3600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.500 zł.

Powód wygrał sprawę w 92 %, zatem pozwany winien mu zwrócić koszty postępowania w kwocie 6.060,04 zł (92 % x 6.587 zł).

Jednakże pozwany poniósł koszty w łącznej wysokości 4.217 zł, na które składało się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3600 zł, koszt wynagrodzenia biegłego w kwocie 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Pozwany wygrał sprawę w 8 %, zatem powód winien mu zwrócić kwotę 337,36 zł (8 % x 4.217 zł).

Po uwzględnieniu obowiązku wzajemnego zwrotu kosztów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.722,68 zł (6.060,04 zł – 337,36 zł) tytułem zwrotu części kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie 3. Sąd zasądził nadto odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty zgodnie z art. 98 § 1¹ k.p.c.

W punkcie 4. Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (tekst ujednolicony Dz.U. z 2020 r. poz. 755) zwrócił pozwanemu kwotę 900 zł tytułem części niewykorzystanej zaliczki.

sędzia Danuta Kozikowska